

Mieczysław Roma

owski urodził się 12.04.1833 roku w Żukowie na Pokuciu (obecna Ukraina). Jako dziesięcioletek rozpoczął naukę w gimnazjum w Stanisławowie. Po maturze w roku 1853 otrzymał stypendium Zakładu Ossolińskich i podjął studia prawnicze na Uniwersytecie Lwowskim. W tym samym czasie zaczął drukować swoje młodzieńcze wiersze w lwowskich czasopismach.

Pierwsze jego utwory ukazały się w dzienniku „Nowiny” i w odbitce pt. Powieści (1854, m.in. Chorąży, Chart watażki) oraz Poezje (1855). powstały one pod wpływem powieści poetyckich wileńskich romantyków, (Malczewskiego, Słowackiego); niektóre z nich były wzorowane na gawędach Pola i Syrokomli. zainteresowania historyczne Romanowskiego znalazły swój wyraz w powieści poetyckiej czasów Michała Korybuta Łużeccy (1856).

pogłębienie historyzmu przyniósł utwór poetycki, wysoko ceniony przez współczesnych,

Dziewczę z Sącza. Rzecz mieszczańska z czasu wojny szwedzkiej roku 1655 (1861) do którego za Hermanem i Dorotą Goethego wprowadził przedstawicieli mieszczaństwa jako pozytywnych bohaterów eposu. Uprawiał różne gatunki literackie; wydał powieść Projekta (1860), tragedię Popiel i Piast (1862) o zabarwieniu słowianofilskim w duchu Lelewela, wzorowaną na teatrze Szekspira i wprowadzającą bohatera spokrewnionego z Królem – Duchem Słowackiego, opublikował w „Dzienniku Literackim” dwie rozprawy historyczne (O legionach polskich i Jakub Jasiński, druga nieukończoną). Najwybitniejszą część jego spuścizny stanowią liryki z lat 1861 – 1863, częściowo zebrane w zbiorze Poezje (1863).

Wzorowana na wielkiej poezji emigracyjnej liryka Romanowskiego odtwarza nastroje nurtujące młodzież w przededniu powstania styczniowego. Jej zasadniczy ton to patriotyzm i wezwanie do walki o niepodległość (m. in. Co tam marzyć?, Prośba o orła, Kiedyż?).

W przedpowstaniowym lwowskim ruchu konspiracyjnym Romanowski należał do najbardziej postępowej grupy młodzieży. Od 1862 był zaangażowany w działalność konspiracyjną. W lutym tego roku jako dowódca oddziału młodzieży lwowskiej ruszył do powstania, został jednak aresztowany. Po uwolnieniu dołączył do oddziału powstańczego pod dowództwem Marcina Borelowskiego "Lelewela", otrzymał stopień kapitana i został adiutantem dowódcy. Wraz z oddziałem działał na terenie południowej Lubelszczyzny, głównie powiatu biłgorajskiego. Poległ podczas bitwy pod Józefowem 24 kwietnia 1863 r. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Józefowie.

[>> Mapa - miejsca związane z patronem szkoły <<](#)